

Залишені квіти

Володимир Івасюк

Скоро вечір...
Осінній лист пролітає повз мене.
Він більше ніколи не повернеться сюди.
Не повернусь, напевно, і я, бо навіщо?
Мое кохання, як цей лист,
Може упасти тільки до твоїх ніг...

Не знаю я, коли прийду сюди,
Та залишаю після себе
Ці квіти, що знайов в саду
Для тебе, для тебе.

А може, завтра я прийду сюди,
Де вітер пелюстки колише.
Так знай, тут щастя назавжди
Залишив я, залишив я.

Нехай холодний осінній вітер підхопить ці квіти
І понесе до тебе.
Але ні, краще нехай їх бере швидка холодна вода.

Не знаю я, коли прийду сюди,
Та залишаю після себе
Ці квіти, що знайов в саду
Для тебе, для тебе.

А може, завтра я прийду сюди,
Де вітер пелюстки колише.
Так знай, тут серце назавжди
Залишив я, залишив я.
Залишив я, залишив я.